

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

sausio

19 d.

Seštadienis

Nr. 9 (4049)

KJIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Išleista nuo 1948 m.

**Rinkimams
atėjant**

Anykščių kultūros rūmų salėje įvyko apygardinės pasitarimas, kuriame dalyvavo miesto pramonės, transporto, ūkybos įmonių, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato, statybinių organizacijų, mokyklų ir įstaigų darbo žmonių atstovai.

Įžanginiu žodžiu apygardos rinkiminį pasitarimą pradėjo LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas.

Tribūnoje — Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato kadro inspektorė N. Narkevičienė. Ji pranešė, kad kandidatė į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Anykščių rinkiminėje apygardoje Nr. 150 Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato dirbančiųjų kolektyvas iškelė šio kombinato siūvėją, komjaunimo jaunimo brigados vadovę Danutę Sėjūnienę. Kalbėtoja papasakojo apie kandidatės darbinę ir visuomeninę veiklą ir pakvietė apygardinio rinkiminio pasitarimo dalyvius vieningai palaikyti Danutę Sėjūnienės kandidatūrą.

Kalbėdami pasitarime savo kolektyvų vardu, šiam pasiūlymumui nuosirdžiai pritarė Anykščių centrinės ligoninės gydytojas R. Zekas, vėlimo fabriko „Spartakas“ sandėlininkė R. Gendrenaitė, vyno

Vieningas pritarimas

pramonės gamybtos susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojas B. Milaševičius, Anykščių tarpkolūkinės statybos organizacijos stalius J. Šerelis, Anykščių J. Billūno vidurinės mokyklos mokytoja R. Lesnikauskienė, Rajkoopsąjungos prekių žinovė G. Daskevičiūtė.

Pasitarimo dalyviai nutarė paremti Danutę Sėjūnienės kandidatūrą ir prašyti ją balotiruotis į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus Anykščių rinkiminėje apygardoje Nr. 150.

Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio „Atžalyno“, „Gintaro“, „Svyturio“, Levaniškių kolūkių, Jakiškio ir Staškūniškio tarybinių ūkių, Kavarsko vidurinės mokyklos, ligoninės, kooperatyvo ir kitų įstaigų atstovai dalyvavo surengtame Kavarsko rinkiminėje apygardoje Nr. 151 rinkiminiame pasitarime.

Pasitarimą pradėjo LKP Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas.

„Atžalyno“ kolūkio pirmininko pavaduotojas, pirminės partinės organizacijos sekretorius L. Gapševičius pažymėjo, jog kandidatu į aukščiausiosios respublikos valdžios organo deputatus Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio žemdirbiai iškelė LKP Anykščių rajono komiteto pirmąjį sekretorių Joną Pesecką, o „Atžalyno“ kolūkio žemdirbiai savo rinkimi-

niame susirinkime aktyviai palaikė šią kandidatūrą. Jis pakvietė apygardos rinkėjus paremti Joną Pesecką kandidatūrą.

Drg. J. Pesecko kandidatūrai vieningai pritarė savo kolektyvų vardu pasitarime kalbėję Kavarsko vidurinės mokyklos mokytoja I. Arlauskienė, Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio vyr. inžinierius R. Pakėnas, Jakiškio tarybinio ūkio kadro inspektorė E. Stankevičienė, Kavarsko ryšių skyriaus viršininkas J. Jančys, „Gintaro“ kolūkio pirmininko pavaduotojas politiniam masiniam darbu V. Krasauskas.

Pasitarimo dalyviai nutarė prašyti Joną Pesecką sutikti balotiruotis Kavarsko rinkiminėje apygardoje Nr. 151 rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

Apygardinės rinkiminės pasitarimas įvyko Svėdasų rinkiminėje apygardoje Nr. 153, kuriame dalyvavo „Aušros“, „Atelės“, „Lenino keliu“, „Už taiką“ kolūkių ir kitų kolektyvų darbo žmonių atstovai.

Svėdasų kolūkio pirmininko pavaduotoja gamybos reikalams J. Dilionė, kreipdamasi į pasitarimo dalyvius, pažymėjo, jog Svėdasų kolūkio žemdirbių kolektyvas vieningai iškelė kandidatą į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus šio kolūkio valdybos pirmininką Vytautą Kovą. Kalbėtoja su-

pažindino pasitarimo dalyvius su kandidato į deputatus biografinę, papasakojo apie jo nemažus nuopelnus, stiprinant ūkio ekonomiką, gerinant žemdirbių kultūrinės-buitinės sąlygas ir kvietė vieningai palaikyti Vytauto Kovo kandidatūrą.

Šiam pasiūlymumui aktyviai pritarė pasitarime kalbėję „Atelės“ kolūkio priešgaisrinio punkto viršininkas J. Dagys, „Už taiką“ kolūkio vyriausias veterinarijos gydytojas A. Koblys, Svėdasų kolūkio agronomas B. Durasevičius, Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoja D. Podienė, „Aušros“ kolūkio pirmininko pavaduotoja politiniam masiniam darbu J. Krailienė, „Lenino keliu“ kolūkio traktorininkas B. Kovas.

Vieningai priimamas nutarimas paremti Vytauto Kovo kandidatūrą ir prašyti jį balotiruotis į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus Svėdasų rinkiminėje apygardoje Nr. 153.

Apygardinių rinkiminų pasitarimų dalyviai, išrinkę kandidatų į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus patikėtinius, priėmė Kreipimą į visus Anykščių rajono rinkėjus.

„K. d.“ Inf.

Už geriausią respublikos traktorininkų brigadų darbo rezultatus Kapsuko rajono Kapsuko kolūkio brigadininkas Jonas Vosylius, traktorininkai Stasys Būdžius ir Zenonas Juškevičius apdovanoti I. Gagarino TSRS laukinių kosmonautų būrio garbės. Kapsuko kolūkis pernai išaugino iš hektaro po 48 ont grūdų, po 503 ont cukrinių runkelių ir po 290 ont bulvių.

NUOTRAUKOJE: (iš kairės) traktorininkai Zenonas Juškevičius ir Stasys Būdžius, laukinių brigadininkas Jonas Vosylius.

T. Žebrausko (ELTA) nuotr.

POLITINIŲ DIENŲ RENGINIAI

Remiantis LKP Anykščių rajono komiteto biuro priimtu nutarimu, rajone numatyta organizuoti vieningas politines dienas, kurių metu rajono atsakingi partiniai ir tarybiniai darbuotojai, rajoninių organizacijų vadovai, išvykę į gamybinius dirbančiųjų kolektyvus, skaitys darbo žmonėms pranešimus, pasidalinę mintimis apie aktualiausias problemas ir uždavinius.

Tokia pirmoji vieninga politinė diena mūsų rajone buvo organizuota šių metų sausio 16-ąją. Į 12 rajono gamybinių kolektyvų buvo išvykusios pranešėjų grupės, kurios surengė pranešimus ir pokalbius apie TSKP CK 1979 m. lapkričio plenumo nubrėžtus uždavinius, apie rajone sprendžiamas ekonomines ir socialines proble-

mas, apie ideologinio darbo gerinimo ir tobulinimo uždavinius.

Politinės dienos renginiuose dalyvavo ir atsakingi respublikos darbuotojai. Šu „Gintaro“ kolūkio žemdirbiams susitiko ir pranešimą jiems padarė LTSR Valstybinio statybos reikalų komiteto pirmininkas A. Aksomitais, o respublikinio Valstybinio profesinio-techninio komiteto pirmininko pavaduotojas A. Kastickas dalyvavo susitikime su „Atelės“ kolūkio žemdirbiais.

Vieninga politinė diena bus organizuojama rajone vienas po vieno mėnesį.

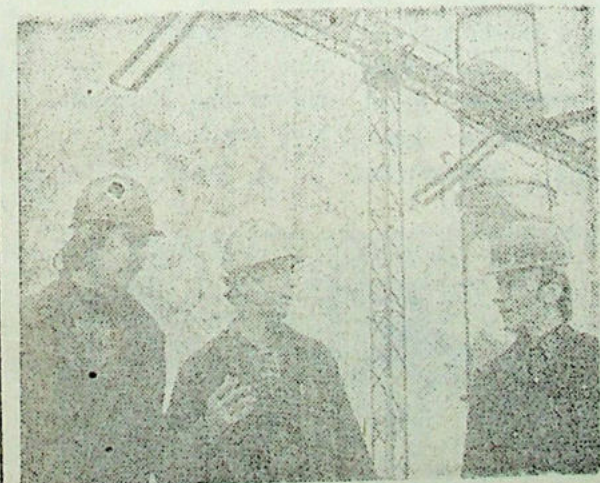
„K. d.“ Inf.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ salėje įvyko šio susivienijimo dirbančiųjų susirinkimas, skirtas visuotinei politinei dienai.

Įžanginiu žodžiu susirinkimą pradėjo susivienijimo direktorius J. Makštelė. LKP Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas kalbėjo apie visuotinės politinės dienos organizavimo tikslus ir uždavinius, o pranešimą dėl TSKP CK lapkričio (1979 m.) plenumo išdavių ir jo iškeity uždavinių įgyvendinimo padarė LTSR Buitinio gyventojų aptarnavimo ministro pavaduotojas A. Mažulis.

Ministro pavaduotojas A. Mažulis ir partijos rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas davė išsamius atsakymus į susirinkusiųjų pateiktus klausimus.

B. Milaševičius

Lietuvos V. Lenino VRE plačiai lenktyniaujama dėl taupaus materialinių vertybių vartojimo. Praėjusiais metais iki Energetiko dienos čia buvo sutaupyta 7,5 tūkst. tonų šiluminio kuro ir pusantro milijono kilovatvalandžių elektros energijos 1980 metais kolektyvas išpareigojo iki V. Lenino gimimo 110-ųjų metinių dienos sutaupyti pusantro tūkst. tonų šiluminio kuro.

NUOTRAUKOJE: socialistinio lenktyniavimo augalėtojai (iš kairės į dešinę) katalų baro šaltkalvis lenktynininkas A. Balaišis, turbinų remonto baro šaltkalvis brigadininkas V. Sabanas ir vyresnysis elektrošaltkalvis Z. Gudelis.

A. Palionio (ELTA) nuotr.

**PARUBU
sąjunga**

Naftotieklo Surgutas — Pajūckas, einančio iš Permės į Gorkij, centrinių ruožu Sibiro nafta jau teka į Kirovo sritį. Trasos ilgis viršija du tūkstančius kilometrų. Šis naftotiekis bus didžiausias pasaulyje — beveik 3,5 tūkst. kilometrų. Jis patikimai aprūpins žaliava Uralo, Pavolgio, centrinių ir vakarinių šalies rajonų naftos perdirbimo įmones.

„Daugiau kaip 100 kilometrų pailgėjo elektros magistralė, kuria Žėjos hidroelektrinės energija teka į Baikalo mūro magistralės objektus. Pramoninių krūvi

gavo aukštos įtampos elektros tiekimo linija Tynda — Zolotinka. Ji aprūpins srove naujas gyvenvietes, stotis, gamybinius objektus, padės elektrifikuoti geležinkelį.

„Dešimys Latvijos ūkių baigė remontuoti mašinas ir mechanizmus šių metų pavasario sėjai. Respublikos mechanizatoriai — sąjunginio lenktyniavimo dėl technikos savalaikio ir labai kokybiško parengimo laukų darbams iniciatoriai — remontuoja techniką dviem savaitėmis pralenkdami praėjusių metų grafiką.

„Be tradicinių paleidimo variklių dabar bus užvedami galingi traktoriai. Tai atliks stateriai, kuriuos ėmė gaminti Borisovo (Minsko sritis) automobilių ir traktorių elektros prietaisų gamykla.

„Sibiro mokslininkai suda-

rė specialias kartografas kiekvienam Baikalo-Amūro magistralės ruožui. Lentelėse nurodytos vietinio dirvožemio, vandens, augmenijos ypatybės. Jos padės medikams tvarkyti žmonių pristatymą prie šių rajonų klimato sąlygų.

„Valstybinė komisija priėmė Uslnsko (Komių ATSR) dujų perdirbimo įmonę — pirmąją naftos chemijos pramonės įmonę prie Polarinio rato. Ji perdirbs šiaurės naftos telkinių šalutines dujas, kurios anksčiau buvo deginamos fakeluose. Įmonė aprūpins pigiu kuru Pečioros valstybinę elektrinę, kuri tieks srovę steigiamam Ti-mano — Pečioros teritoriniam gamybiniam kompleksui.

(TASS-ELTA)

Pietoti ir puoselėti socialistinę demokratiją „Dainų dainelei-80“ artėjant

Respublikos visuomeninėje politinėje gyvenime jaučiamas visuotinis pagyvėjimas — vyksta pasiruošimas rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Liaudies deputatų tarybas. Darbo žmonių kolektyvai pakiliai iškėlė savo kandidatus į valstybinės valdžios organus, plečia socialistinį lenktyniavimą artėjančių rinkimų ir V. Lenino gimimo 110-ųjų metinių garbei. Rinkėjų klubai, agitpunktai, kultūros įstaigos jau organizavo nemažai rinkiminių renginių, visokeriopai plečia ir turtina savo veiklą.

Tarybos — mūsų valstybės politinis pagrindas. Nuosekliai vykdydama Tarybų valstybės įkūrėjo Vladimiro Lenino priesakus, Komunistų partija nepaliaujamai tobulina šią demokratišką, visalaukinę valdymo formą. Brandaus socializmo sąlygomis ryškiai išaugo Tarybų valdymo sprendžiant pagrindines ekonomines, socialines, kultūrinės, politines problemas.

Artėjantys rinkimai vyks pirmą kartą po to, kai buvo priimta nauja Lietuvos TSR Konstitucija, sutinkamai su naujais rinkimų įstatymais. Nauji momentai, kurie užtikrina rinkimų tvarką reglamentuojančiuose įstatymuose, užtikrina dar palankesnes sąlygas respublikos darbo žmonėms per savo atstovus dalyvauti įvairiapusiškoje valstybinės valdžios organų veikloje.

Visų pirma, prailgintas tiek Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos, tiek ir vietinių Liaudies deputatų tarybų įgaliojimų laikas. Dabar jos bus renkamos atitinkamai penkeriems ir pusterčių metų. Tai užtikrins glaudesnę valstybinių ekonominių ir socialinio vystymo planų bei Tarybų veiklos sąsają.

Rinkimų įstatymai įtvirtino pastovų rinkiminių apygardų skaičių. Rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą kiekvieną kartą bus sudaroma 350 rinkiminių apygardų. Rinkimams į vietines Liaudies deputatų tarybas

šiuo metu sudarytos 26237 rinkiminių apygardos.

Konstitucinio reglamentavimo pobūdį įgavo darbo žmonių dalyvavimas rengiant ir vykstant rinkimus. Tūkstančiai respublikos piliečių dalyvauja rinkiminių komisijų, agitpunktų veikloje, atlieka kandidatų į deputatus įgaliojimų pareigą. Vien tik į apygardų rinkimines komisijas rinkimams į respublikos Aukščiausiąją Tarybą šiuo metu išrinkta 3850 žmonių. Šios komisijos visuomeninės organizacijos ir darbo kolektyvai pa-

lieka Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos nuolatinės komisijos. Štai keletas jų darbo pavyzdžių. Žemės ūkio, Transporto ir ryšių, Gamtos apsaugos komisijų deputatai, pasitelkę suinteresuotų ministerijų, valstybinių komitetų specialistus, vietinių Liaudies deputatų tarybų vykdomuosius komitetus, patikrino, kaip tvarkomi pagrindiniai respublikos geležinkelio ruožai, stotys, pastatai ir įrenginiai, gyvenamieji namai bei jų aplinka, kaip naudojamos geležinkelio zonos žemės, prižiūrimi

bos, jų vykdomieji komitetai ir nuolatinės komisijos, kooperuoja žmonių, ūkių ir organizacijų lėšas socialinės kultūrinės paskirties objektams statyti, miestų, gyvenviečių aplinkai tvarkyti. Ypač plačiai tai daroma Jurbarko, Klaipėdos, Panevėžio, Kėdainių ir Pasvalio rajonuose. Per kelverius dešimtojo penkmečio metus kooperuotomis kolūkių lėšomis respublikoje pastatyta bendrojo lavinimo mokyklų 12,7 tūkstančio mokinių, 15 mokyklinių bendrabučių, 23 gyvenamieji namai, kuriuose įkurtos atšventė 190 kaimo mokytojų šeimos. Kolūkių lėšomis pastatyta 17 kaimo ambulatorijų, daug kultūros namų, sporto įrenginių ir kitų objektų.

Komunistų partija įgyvendino daug moksliškai pagrįstų priemonių, padedančių didinti Liaudies deputatų tarybų vaidmenį, paversti jas tikrais mūsų politinio, ūkinio, kultūrinio ir socialinio gyvenimo šeiminiškais. Apie tai byloja ir neseniai Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos sesijoje patvirtinta nauja vietinių Tarybų įstatymų redakcija. Šie normatyviniai aktai apčiuopiamai išplėtė vietinių Tarybų teises įvairiose valstybinės bei politinės veiklos srityse.

Nuolat tobulinant Liaudies deputatų tarybų organizacinį darbą, kaip buvo pabrėžta TSKP CK 1979 m. lapkričio plenumo, mūsų pastangų dėmesio centre turi būti visų liaudies jėgų mobilizavimas sėkmingai užbaigti paskutiniuosius penkmečio metus. Siekti šio tikslo padeda platus darbo žmonių socialistinis lenktyniavimas, jų pasiryžimas naujais darbo laimėjimais pažymėti mūsų socialistinės demokratijos šventę — rinkimus į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Liaudies deputatų tarybas.

L. Spokevičius
Lietuvos TSR
Aukščiausiosios Tarybos
Prezidiumo Tarybų darbo
skyriaus vedėjas

Jau greitai televizorių ekranuose išvysim tradicinę emblema ir išgarsinę pažįtamą lietuvių liaudies dainos melodiją, kviečiančią į taip visų laukiamą „Dainų dainelės“ konkursą.

Šiam konkursui ruošiasi ir mūsų rajono moksleiviai. Anykščiuose įvyko du „Dainų dainelės-80“ turai: pirmasis — praėjusių metų gruodžio 13 dieną, o antrasis — šių metų sausio 8-ąją.

I antrąjį „Dainų dainelės-80“ turą, kuris vyko Valikų muzikos mokykloje, susirinko kiek mažesnis būrys darželių bei mokyklų auklėtinių, tačiau jų visų pasiryžimas patekti į konkursą buvo dar didesnis, negu pirmame ture.

Konkurso antrame ture dalyvavo miesto vaikų darželių auklėtiniai, Burbiškio, Andriūnų ir Užuožerių aštuonmečių, Kavarsko, Svėdasų, Anykščių II ir J. Biliūno vidurinių mokyklų moksleiviai.

Sėkmingai konkurse pasirodė vaiku darželio Nr. 2 auklėtiniai, vadovaujami Reginos Budreikienės. Labai įdomiai vaikučių kvartetas atliko aukštaitišką dainą, drąsiai ir žvaliai dainavo solistas Dangis Cholinai. O šio darželio auklėtinė Ernesta Adamonytė visus paverė šiltu ir nuoširdžiu dainavimu.

Labai muzikaliai, išbaigiai daineles atliko Kavarsko vidurinės mokyklos I klasės mokinė Miglė Giedraitytė (vadovė Agita Bakanauskienė).

Pakiliai ir jaunatviškai skambėjo Anykščių II vidurinės mokyklos VIII klasių moksleivių Loretos Slizytės ir Jūratės Slinkytės atliekamos dainos (vadovas Bronius Petrokas). Mielai klausėmės ir J. Biliūno vidurinės mokyklos mįšraus Sigitos Tamulevičūtės ir Tomo Ladygos dueto, solistės Daivos Jasiulionytės bei merginų vokalinio ansamblio (vadovas Pranas Dūmanas). Tai kandidatė į trečiąjį „Dainų dainelės-80“ turą, kuris įvyks Vilniuje.

Neblogai konkurse pasirodė Užuožerių ir Andriūnų aštuonmečių mokyklų mergaičių duetas, Svėdasų vidurinės mokyklos berniukų duetas bei mišrus tercetas.

Po konkurso kalbėjo šio turo komisijos pirmininkas ir „Dainų dainelės-80“ komisijos narys Jonas Girliotas. Jis pažymėjo, kad rajono moksleivių muzikos vadovai išradę parinko moksleiviams repertuarą, dirbo kūrybingai ir nuoširdžiai.

Šis „Dainų dainelės-80“ konkursas, skirtas V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms ir Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui, rajono vaikams buvo didelė šventė. Renginyje labai pajavino moksleivių žiemos atostogas, suteikė jam šventinių spalvų.

Belieka nekantriai laukti vasario 3-osios, kai Anykščių rajono moksleiviai pasirodys televizorių ekranuose.

D. Gudėnaitė
Vaikų muzikos mokyklos mokytoja

SPECIALIZAVIMO EFEKTAS

Leningrado srities Puškino rajono Tehnaro tarybplius ūkis turi 5400 galvijų, iš karvės primelžia daugiau kaip po 4300 kilogramų pieno. 90 procentų pieno parduoda pirmąją rūšimi. Pieno gamyba čia specializuota. Darbo sąnaudos centnerui produkcijos neviršija 2,4 darbo valandų.

Šis ūkis dalyvauja teminėje parodoje „Specializacija ir koncentracija — mokslinės techninės pažangos plėtimasis gyvulininkystėje pamatas“. Ji atidaryta TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos „Galvijų“ paviljone. Salyje dabar veikia daugiau kaip 6800 specializuotų pienininkystės ir pieno bei mėsos gamybos tarybinių ūkių.

RAJONE, SU kuriuo lenktyniaujame

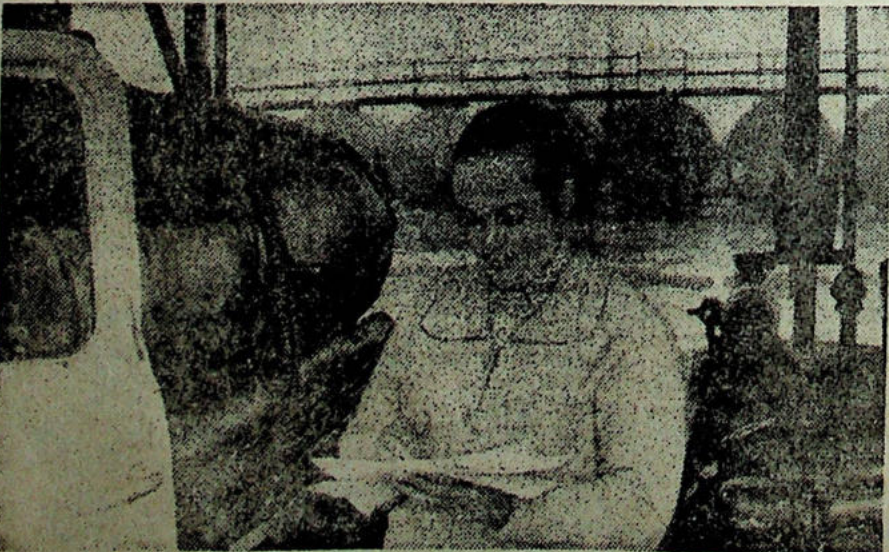
Dar nebuvo atvejo, kad Rokiškio rajono ūkių žemdirbiai sėjos, derliaus nuėmimo metu nusiskystų, jog sutriko degalų tiekimas.

Rokiškio naftos produktų įmonės kolektyvas šiais svarbiais darbymečiais didelį dėmesį skiria kuro, tepalų operatyviam

pristatymui. Žemdirbiams dėl to netenka galvoti nė minutės.

Kolektyvas nedidelis, tačiau darnus, draugiškas. Sklandžiai savo pareigas atlieka operatorė Jolita Michaliova, kurią matome nuotraukoje (apačioje).

A. Zibolio nuotr.

Utenos M. Melnikaitės trikotažo ir galanterijos fabriko Obelių filiale Nr. 2 (Rokiškio rajonas) dirba daugiau kaip 70 siuvėjų. Abiejų pamainų moterys lenktyniauja tarpusavyje už spartą ir kokybę.

Pirmųjų tarpe yra siuvėja komjaunuolė Danutė Siniskienė. Ketvirtio gamybinės programos ji viršija 91—59 procentais. Geras produkcijos rūšingumas.

Danutė Siniskienė aktyviai dalyvauja profsąjunginės organizacijos veikloje, rūpinasi kultūrinio-masinio darbo organizavimu.

NUOTRAUKE: siuvėja D. Siniskienė darbo metu.

A. Zibolio nuotr.

„Esu aš aidas žemės tos...“

Kal Anykščių kraštas gar-
sėja tokiais mūsų literatūros
ažuolais kaip A. Baranau-
kas, J. Biliūnas, Vaižgantas,
A. Zukauskas-Vienuois. Igi-
šiold rečiau buvo minimas dar
vienas mūsų žemietis —
poetas Kazys Inčiūra. Tai
nelengva ir permaininga gy-
venimo kelių nuėjęs poetas,
kurio kūryba dėl tam tikrų
suskiosusių aplinkybių bu-
vo lyg ir primiršta, kuriam
iškart nebuvu lengva apsi-
spėsti ir ateiti į tarybinę
lietuvių literatūrą...

Tas faktas, kad Kazys In-
čiūra yra išleidęs 5 poezijos
 knygas, parašęs 9 dramas ir
dramatinės pjesės, 4 prozos
veikalus, 2 libretus operoms,
pyloja, log autorius kūry-
binis palikimas yra gana
ženklus lietuvių literatūros
 raidoje. Jo kūryba atkreipia
skaitytojų dėmesį ne tik sa-
vo žanrinio įvairumu, apim-
timi, bet ir turiniu, subtiliu
lyrinės gaidos skambėjimu.
mūsų liaudies gyvenimo rea-
lių atspindžiais. Dar gyvas
būdamas Kazys Inčiūra pra-
dėjo ruošti spaudai savo
poezijos rinktinę, apimančią

geriausius poeto kūrinius,
parašytus kone per penkias-
dešimt metų. Deja šios rink-
tinės, kuri pasirodė praei-
tų metų pabaigoje, autorius
 jau nesulaukė.

Skaitydami šioje knygoje
pateiktus eilėraščius, galime
pasekti Kazio Inčiūros poe-
tinės individualybės ir pa-
saulėjautos formavimosi, kū-
rybos raidą. Savo, kaip poe-
to, kelių pradėjęs tada, kai
lietuvių poezijoje ėmė vy-
rauti simbolistų, neoromanti-
kų posmai, tam tikrą duoklę
šiai literatūrinei madai at-
davė ir Kazys Inčiūra. Savo
jaunystės metais jis parašė
nemažai eilėraščių, kuriuose,
kaip ir daugelis neoromanti-
kų, bėgo nuo realybės į sva-
lonių ir vaizduotės pasaulį,
gyveno idiliškais nuotaiko-
mis, visur ieškojo tik gerio
ir grožio pradų. Tačiau sim-
bolistinė poezija turėjo įta-
kos ir jo posmų skambumui,
melodingumui, jau net kai
kuriais ankstyvaisiais savo
eilėraščių poetas pasiekė

*) Kazys Inčiūra. „Stirny
šaltinis“. Leidykla „Vaga“.

kone muzikinio skambumo,
didelio posmų grakštumo,
tonalumo. Galimas dalykas,
kad tą poetinės kalbos sklan-
dumą lėmė ir tai, kad Kazys
Inčiūra ne tik mokėsi huma-
nitarinių mokslų, bet lankė
ir teatro studiją, vėliau dir-
bo teatre ir radiofone dikto-
riumi.

Vėliau parašytuose eilėraš-
čiuose poeto idiliškos nuo-
taikos silpnėja, daugėja rea-
lių vaizdų, atsiranda jau ir
kritinių gaidų, susimąstymo
momentų, savai interpretuo-
tų liaudies dainų intonacijų,
motyvų, kas, savaime aišku,
turtino jo lyriką.

Nelengva buvo Kaziui In-
čiūrai atsisakyti savo senų
ideologinių pažiūrų, idealis-
tinių nuotaikų, lietuvių tau-
tai pasukus socializmo ke-
liu. Po ilgų svyravimų ir
klaidžiojimų pagaliau pasi-
keičia poeto idėjinis santy-
kis su tikrove, savo naujų
eilėraščių posmuose, kurie
nemažai vietos užima nese-
niai pasirodžiusioje Kazio
Inčiūros poezijos rinktinėje,
poetas nuoširdžiai džiaugia-
si šviesa savo krašto da-
bartimi ir ateitimi, apdainuo-
ja savo liaudies žygdarpius,
elkius. Ir apie tai posmuo-
damas nepadėjo poetas
plunksnos iki pat mirties...
Tarybiniais metais Kazys In-
čiūra rašė ir eiliuotas sak-
mes, padavimus, pasakas,
šiam žanrui jis nemažai dė-
mesio skyrė nuo pat savo

kūrybinio darbo pradžios.
Tie kūriniai, kurių služetinė
pagrindą sudaro liaudies pa-
sakojimai, žavi ir šiandien-
nį skaitytoją.

Susipažinus su Kazio In-
čiūros ilga kūrybinio darbo
tarpsni apimančia lyrikos
rinktine, visų pirma maloni-
ai nuteikia daugelyje eilė-
raščių subtiliai skambantis
tėviškas motyvas. Nėra abe-
jonės, kad tėviškė, Vidugir-
ių kalmas netoli Troškūnų,
šio krašto apylinkių gamta,
žmonės, neretai buvo poeto
įkvėpimo, džiaugsmo ir siel-
vario šaltinis, net tam tik-
ras jo kūrybos matas. Ir ne-
retai poeto žvilgsnis, ypač
tarybinių metų lyrikoje, ap-
rėpia ne tik gimtinę, bet ir
visos mūsų žemės grožį, jos
žmonių dvasinio pasaulio
bruožus.

Dar pačiuose ankstyvuosiuose
savo eilėraščių pos-
muose Kazys Inčiūra įtaigiu
poetiniu žodžiu apdainuoja
savo tėviškę, ar tai būtų ža-
llas Vidugirių eglynėlis, ar
tarp plevu čiurolenanti Va-
šuoka, ar savo bangeles ge-
nantis, plačiai tyvuliuojan-
tis, padavimais apipintas
Juostinas...

„Tėviškės duona juodoji.
Kiek tavų galios užbur-
ta. —
Tu čia viena mums atstoji
Skanskonių, prabanga,
turtą“.
— rašo viename savo jau-
nystės eilėraščių, apdainuo-

damas gimtinę, jos grožį
Kazys Inčiūra. Dar įtaigiau
poeto posmai nuskamba eilė-
raštyje „Tėviškė“, kuris sa-
vo laiku buvo ir dainuojama-
mas.

„Niekur neišeisi, niekur iš
laukų tu,
Kur dangus toks melsvas,
kaip melsvi linai.
Nors svetur ir auksu grįs-
ti miestai būtų,
Be Tėvynės dūmų trokši
tu tenai.“

— — — — —
Veltui tavo mintys į sve-
tur keliauja,
Saulė, nors šviesiausia,
bus svetur tamsi
Čia brangiau už auksą
juodos žemės saują.
Nes kiekvieno dulkė čia
tu pats esi“.

Stai tokiais eilutėmis
poetas nusako savo meilę
gimtajam kraštui, kuris jam
dažnai tampa tuo nuostabi
„stirny šaltiniu“, ta neišsen-
kama kūrybos versmė. Kiek
savo spalvingose p... nė-
se akvarėlėse, eilėraščių cik-
le „Laukų posmai“, tiek ir
vėliau sukurtoje eilėse, poe-
tas ieško žodžio, labai plas-
tiško, raiškaus, ir spalvingo
kaip dailininko potėpis, kas
padėtų perteikti ne tik gam-
tos grožį, bet ir dvasines
būsenas, taptu tam tikra sa-
viraiškos priemone.

Susižavėjusiu žvilgsniu
poetas žvalgoji nuo Liūdiš-
kų ir Seimyniškių pilia-
kalnių, vaikšto Anykštos pa-
krantėmis, A. Zukausko-Vie-
nuolio pamiltomis vietomis,
prie Juodžiaus kelmo, savo
prisiminimuose susitinka su
Vaižgantu, žiūri, kaip „pla-

kas prie Troškūnų Juostinė
vilnis gyva“. Kuo toliau, tuo
labiau plečiasi poeto pamil-
tų vietų geografija, platin-
ta tėviškės sąvoka...

Peizažinėje Kazio Inčiūros
lyrikoje, kurioje net ir nėra
geografinio konkretumo,
gamtos grožis tampa poeti-
niu tėviškės, gimtojo kraš-
to vaizdiniu. Gamta poetas
apdainuoja kaip gyva būty-
bė — judesį, atsinaujini-
mą, jos sudėtingo gyven-
mo pastebėtų nuotaikų kit-
mę. Jo eilėraščiuose „dangu-
mi kvėpuoja žibutė“, „eina į
namus beržynas“, „dainuoja
ažuolai“, „seka pasakas šil-
las...“. Poeto eilėse gamta
neatsiejama nuo žmogaus,
nuo jo būsenų, nuo minčių ir
jausmų, gyvena su juo viena
gyvenima: ji džiaugiasi, liū-
di, verkia, kužda, juokiasi,
dainuoja... Tas gamtos arti-
mumas žmogui, ta tėviškės
saulės šviesa perteikta skam-
biais be didelių išmonių,
pretenzijų parašytuose pos-
muose ir yra Kazio Inčiūros
lyrikos privalusas. Ir tlems
posmams, matyt, bus lemta
ilgai skambėti...

„Esu aš aidas žemės
tos...“ — nuoširdžiai ir jau-
dinančiai skambėjo šie Ka-
zio Inčiūros žodžiai, rodos,
dar taip neseniai paties de-
klamuojame eilėraščiuose tro-
kštiniais ir juostininkie-
čiams, anykštelėms ir svė-
dasiškiams. O jau prieš ke-
letą metų visam laikui nuti-
lo gyvas poeto žodis... Bet
tas žodis grįžta gimtinės
melodingais posmais, sudė-
tais į stora eilėraščių tomą.
Grįžta ir skamba.

Vygandas Račkaitis

Vytautas Vitkūnas

Naktį, kai aš alsuoju žvaigždėmis

naktį kai aš alsuoju žvaigždėmis
ir jaučiu amžiną visatos prisilietimą
arba kal atsargiai it kristolinę vazą
bučiuoju mylimą moterį
arba kal galvoju apie nuostabius kraštus
kurie yra bet kuryje niekada nepamatyti
arba kal tolumoje saloje matau apieštą namą
(nuo vienvietės jis išmoko alsuoti kaip medis)
arba kal klausausi neįprastai ilgo lietaus
ir keldu jį, ir džiaugiuosi juo ir pamirštu jį
arba kal mintimis kalbuosi su nebesančiais
žmonėmis

(ju skaitčius vis didės kol pats tapsiu skaitmeniu
ir kažkieno akyse šmėsučiuojančiu veidu)
arba kal nerealloje šviesoje kovojau
su chameleoniskais savo priešais
aš ničnieko nesigailiu
aš ničnieko nebijau
netgi savo mirties
tik netekimo

Serkšnų pasidabruoti...

J. Junevičiaus nuotr.

DOMICELĖ JUODŽIONAITĖ

„Nevėžlo“ kolūkio kolūkietė Domicelė Juodžionaitė
dažnai ūkyje minima, kaip darbo pirmūnė, jau daugiau
kaip dešimt metų laikas nuo laiko atslūnčia redakcijai
savo eilių pluoštelį, vienas kitas eilėraščių pasirodydavo
mūsų „Literatūriname puslapyje“. Zėmdirbės ranka ra-
šyti posmai žavi savo nuoširdumu, paprastumu. Tai lyg
vieversio giesmės savo gimtinė... Maloniai nutelkia ir tai,
kad šios autorės kūrinių kaskart būna vis brandesni,
skambesni, suponuoti vis labiau pasveriant žodį, ieš-
kant jo spalvų ir skambesio.
Šiandien skaitytojams patelklame keletą naujausių
Domicelės Juodžionaitės eilėraščių, kuriuose ji išsako
savo meilę gimtajam kraštui, žemei, jos pačios ranko-
mis kasmet puoselėjama.

AČIŪ TAU

Už viską ačiū tau tariau,
Salie gimtoji, numylėta.
Už meilę motinų gerų,
Už grožį žemėje pasėtą.

Už gintarinį kopų smėlį,
Už mėlį žydinčių linų,
Artojų draugą — vyturėlį,
Boluojančius laukus rugių.

Už skrendančius paukščius pad-
Lengvumą nuostabų sparnų.
Už žydras gėles palangėi
Ir laukia šilumą namų.

Už meilę, man širdin idėta,
Su džiaugsmo ilgesiu giliu,
Už rūtą kvepiančią ir mėtą —
Už viską ačiū tau tariau.

Mūsų girios

Stūbuokit, gauskit,
Žaliosios girios!
Tyloj šlamėkite,
Vėjyje oškite,
Upeliais gurgėkite,
Paukščiais čiuibėkite,
Audrų nekokite,
Sakom pamokite,
Keleivj sutikite ir palydėkite.

Dosnios uogautojams,
Dosnios grybautojams,
Pavėsi teikiančios,
Jėgas gražinančios,
Džiaugsmą dalinančios,
Visada kvepiančios,
Aidu atsakančios, —
Svajingosios mūsų girios.

Laimingai augančios,
Ramybę saugančios,
Svajonę pinančios,
Zvėris auginančios,
Paukščius maitinančios,
Į saulę žvelgiančios,
Į žemę merkiančios
Savo giliąsias šaknis.

Salčėly nebolančios,
Sniegu užsiklojančios,
Toli nusidriekiančios,
Debesis siekiančios,
Be žodžių kalbančios,
Iš tolo šaukiančios,
Amžiais žaliuojančios,
Amžiais dainuojančios
Slaptingosios mūsų girios.

Laukals gimtalsiais klajot taip ger-
Riešukiom semt atsiminimus.
Vėjelis plauksto debesų skara
Ir nusiblaivo visas dangus.

Ant ažuolėlių rasužė žiba
Lyg ašarėlė tokia tyra,
Širdy dar gyvas vaizdas sodybų,
Kurių šiandieną jau nebėra.

Ratai istorijos sukas ir sukas,
Kas begalėtu juos sustabdyti!
Atgal nenlaukia iš marių upės,
Neša i tolį mus praetis.

Nebijočiau aš numirti,
Jei i gelsva kapo smėlį
Aš galėčiau nusinėti
Dangaus žydra lopinėlių.

Jei galėčiau pasiimti
Paukščių čiulbesį iš sodo.
Nebijočiau tada mirti?
Nežinau. Man taip atrodo.

Poledinės žuklės sezonui prasidėjus

Užšalus vandens telkiniams, prasidėjo laimingos dienos poledinės žuklės mėgėjams. Bet būkime atsargūs. Po storoka sniego dangas ledas dar ne visur tvirtas. Prieš žengdami ledu, pabandykite prakirsti ledą pekle ar grąžtu, ypač ant nežinomo vandens telkinio. Jei po pirmo smūgio pasirodė vanduo, grįžkite atgal. Žinokite, kad pats tvirtiausias ledas yra skaidrus. Atsargiai vaikščiokite apsnigtu ledu, nes po sniego sluoksniu gali būti properšų. Ypač pavojingos tos vietos, kur stipri srovė, yra šaltinių, prie įtekantių upelių, kanalizacijos įtekėjimo vietose. Ledas plonesnis prie įšalusių rasių, kelmų, žolių.

Kai temperatūra žemiau nulio, pavieniui galima vaikščioti, kai ledas storis ne plonesnis kaip 7 cm, grupėmis — 12 cm, važiuoti arkliais — 15 cm, lengvais au-

tomobiliais — 16 cm. Sausio mėnesį daugelis žvejų mėgėjų būrelių rengia poledinės žuklės varžybas, todėl būkite atsargūs ant ledo, nesibūruokite nepažįstamose vietose, išlaikykite 6–7 m atstumus tarp žvejų grupių.

Zvejai mėgėjai, eidami į žuklę pasiimkite gelbėjimosi priemones: virvę su svareliu, ilgesnę kartį. Juk nežinia, kur tyko nelaimė.

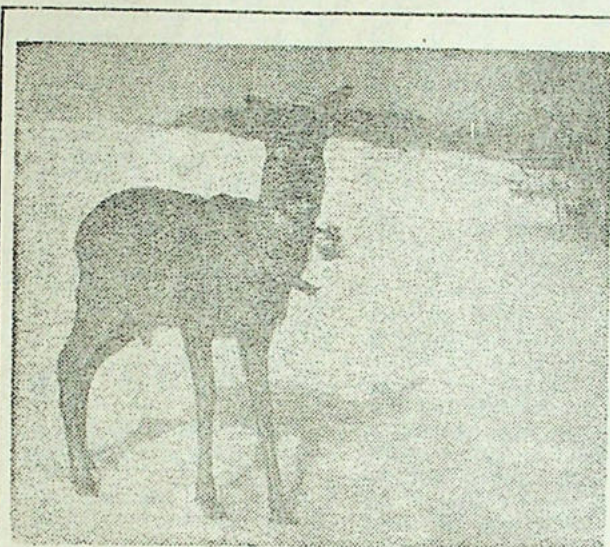
Išūžę, nesistenkite iš karto išlipti ant ledo, ektės kraštai gali lūžinėti. Atsiremkite ištiestomis rankomis į kraštus, šaukites pagalbos. Ant ledo stenkitės išlipti šliauždami nugarą. Gelbėtojai turi prišliaužti prie skęstančiojo grandine, laikydami vienas kitą už kojų. Skubiai suteikite nukentėjusiam pagalbą. Nuveskite į šiltą patalpą, perrenkite sausais drabužiais, duokite karštos arbatos ar kavos. Kūną gerai įtrinkite spiritu. Kūną šildyti pradėkite nuo kaklo ir pa-

kaušio. Reikalui esant, atlikite dirbtinį kvėpavimą „iš burnos į burną“ ir išorinį širdies masažą. Skubiai iškvieskite gydytoją.

Zvejai mėgėjai, prieš išsiruošdami į žuklę, pažiūrėkite, ar prateistas jūsų žvejo mėgėjo bilietas. Žvejų bilietai, kurių galiojimo laikas baigėsi gruodžio 31 dieną, bus prateisami tik sausį, sekančią mėnesį jų jau neprateisime.

E. Cimbalistas

Anykščių eksperimentinio parodomosios medžioklės ir žuklės ūkio vyr. žuvininkas

„Kas mane globos šią žiemą“

P. Nazarovo nuotr.

Ant ežero ledo

Apie 50 vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ žvejų mėgėjų išsirikiavo ant Karališkio ežero poledinės žuklės varžyboms. Po trumpo vyr. varžybų teisėjo V. Rimkaus instruktažo komandos pradėjo žvejybą. Iš pradžių žuvis kibo prastai, daugiausia pūgžliai, tačiau visų nuotai-ka buvo gera, tuo labiau, kad diena pasitaikė graži, nešalta. Visi pagyvėjo, kai administracijos komandos narys R. Sargūnas ant ledo patiesė maždaug 300 gramų ešerį. Tačiau šis „rekordas“ išsilaikė neilgal, nes nežin- go prie mechaninio skyriaus komandos narės Elvyros Partnovienės kojų ant ledo išsitiesė maždaug puskilo-graminė lydekaitė.

Greit prabėgo „įtempto“ darbo keturios valandos, varžybos baigtos ir visi su nekantrumu laukėme rezul-

tatų. Susumavus rezultatus, paaiškėjo, kad geriausiai sekėsi žvejyba energetinio skyriaus komandai, kurioje žvejojė J. Vaškūnienė, E. Kapelinskas, J. Kiela ir A. Urbanas. Ji surinko 261 tašką ir užėmė pirmą vietą.

Individualioje įskaitoje pirmą vietą iškovojo kaip ir dera, žvejų mėgėjų būrelio vadovas E. Kapelinskas, surinkęs 127 taškus. Antroji vieta atiteko N. Pakštui, trečioji — J. Kielai. Moterų tarpe pirmoji vieta atiteko E. Partnovienei, antroji — B. Milaitienei ir trečioji — J. Mačiukienė.

Komandos, užėmusios pirmąsias tris vietas, apdovanotos diplomais, o individualiai užėmę pirmąsias vietas moterys ir vyrai apdovanoti diplomais ir asmeninėmis dovanėlėmis.

B. Milaševičius

Iš nenaudojamų plotų

Prie Civilių ir kitų kaimų, kur pūpsojo kemsynai, melioratoriai įrengė Rokiškio žuvininkystės ūkio tvenkinius. Naujai sukurta žuvininkystės įmonė, informuoja „Spalio vėliava“, 1979 metais patiekė prekybos tinklui daugiau kaip tūkstantį centnerių gyvų karpų. Užauginta ir realizuota taip pat pirmieji penki tūkstančiai ančių.

(ELTA)

„JIE NETURI IŠNYKTI“

Tokiu pavadinimu „Mokslas“ leidyklos išleistoje žinomo gamtininko Ričardo Kazlausko knygelėje populiariai aprašomos Lietuvos TSR retosios ir nykstančios gyvūnų rūšys, kurios įtrauktos į respublikos „Raudonąją knygą“, nusakomi kiekvienos rūšies biologijos, paplitimo ir ekologijos bruožai, nurodoma, kaip tas rūšis saugoti ir pagraisinti.

Norint išsaugoti gamtą, visų pirma reikia ją pažinti. Tad visuomet yra laukiami tokie leidiniai, kurie mus supažindina su augmenija ir gyvūnija, praplečia akiratį, atkreipia dėmesį į tai, kas kitais kartais gal mūsų ir nesudomindavo. O nuo žmogaus, nuo jo supratimo, atydo ir nuovokumo šandien priklauso daugelio faunos ir floros atstovų likimas.

R. Kazlausko knygelė „Jie neturi išnykti“ kaip tik ir skirta tam, kad žinotume,

įsidėmėtume ir saugotume tuos jau retai besutinkamus mūsų faunos atstovus. Knygelėje rasime ir kol kas dar neretus, bet sparčiai nykstančius gyvūnus.

„Kai kurie gyvūnai dar nėra reti, bet jie pastebimai nyksta, — rašo autorius. —

Jeigu nebus sustiprinta apsauga ir globa, tai po kurio laiko teks juos įrašyti į „Raudonąją knygą“. To nenorėtume. Nenorėtume, kad į ją patektų baltasis kiškis, machaonas. Šaukštaspapė antis ir daugelis kitų gyvūnų“.

Siame leidinyje aprašomi gyvūnai, prisilaikant zoologinės sistemos, pradedama žinduoliais ir baigiama vabzdžiais. Žvaigždute pažymėti tie gyvūnai, kurie įrašyti į Lietuvos TSR „Raudonąją knygą“. Daugiau vietos knygelėje skirta paukščiams. Autorius supažindina skaitytojus su juodakakliu naru, didžiuliu baurliu, juoduojų gaudru, vidutiniu dančiasnapliu, ruduoju pesliu, gyvatėdžiu, pievina linke, gerve,

gauduku, didžiuliu apuoku ir kitais jau retai besutinkamais, nežinai matomais mūsų krašto sparnuočiais. Iš žinduolių minimos miegopelės, europinė audinė, baltasis kiškis, stumbrai. Saugotinas ir kadise pas mus buvusio šilto klimato balinis vėžlys, paslaptingiausias Lietuvos roplis — lygusis žaltys. Mažai jau belikę didžiulių, ryškiai geltonų su juodomis dėmėmis, gražuolių drugių machaonų, o tokie reliktiniai drugiai kaip juodasis apolonas, pelkinis satyras, šiaurinis perlinukas tik vienoje kitoje radimvietėje pastebėti. Tikras gamtos paminklas ir didžiausias Europos vabalas su atsikišusiais į priekį didžiuliais į elnio ragus panašiais žandais elniaragis, dar kartais aptinkamas pas mus žuolynuose, mėgstantis šlų medžių rūgtelėjusią sūlą.

Populiariai autoriaus parašytą tekstą papildė kiekvienam gyvūnui atstovui skirti išraiškingi D. Mačiūskaitės ir S. Karaliaus piešiniai.

Ši knygelė reikalingas ir laukias leidinys, kuris sudomins gamtos mylėtojus, visus, kuriems rūpi jos turtų ir grožio išsaugojimas.

V. Giedrya

Redaktorius ST. VINCIONAS

KAZIUI MASKOLIONUI

Leiskite nors kelioms užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai sesutei. Sodnininkystės tarybinio ūkio sodo brigados darbininkai

KAZIUI MASKOLIONUI

Dėl mylimos sesers IRENOS mirties reikiame nuoširdžią užuojautą. V. ir V. Silviečiai, B. ir Z. Blažiai, B. ir J. Antanaičiai, B. ir R. Gudos

GERMAI AVILTIENEI

Lūdesio valanda, mirus mylimam broliui, reikiame nuoširdžią užuojautą. Centralizuotos bibliotekos profsąjungos vietos komitetas

Reikiame nuoširdžią

užuojautą sodo brigadininkui KAZIUI MASKOLIONUI dėl jo mylimos sesutės mirties. Sodnininkystės tarybinio ūkio darbuotojų kolektyvas

KAZIUI SEMASKAI

Gilaus lūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reikiame. Anykščių MSMV Troškinių baro melioratoriai.

Nuoširdžiai užjaučiame

ALBINUTĘ PUKIENĘ, mirusios brangiosios tėveliui. Anykščių kooperatyvo darbuotojai

STASEI JURKSTIENEI

Mirus mylimam vyrui JUOZUI, nuoširdžiai užjaučiame. „Už taiką“ kolūkio valdyba.

Panevėžio automokyklos

Anykščių filialas prašė priimti į III-šios klasės vairuotojų-profesionalų kursus ir skelbia priėmimą į „E“ kategorijos vairuotojų kursus. „E“ kategorijos vairuotojai renkami sausio 21 d. 19 val. ATJ mokymo klaseje. ATJ administracija

Anykščių rajono telefono

abonentų dėmesui. Nuo šiuo metu sausio mėn. 17 d. keičiasi Svėdasų ATS telefono abonentų numeriai. Svėdasų zonos viduje, vietoj buvusių triženklų numerių, bus penkiaženkliai.

Išlaikę, kolūkių numeriai lieka pagal abonentinę knygutę.

Visais klausimais, susijusiais su numeracijos pakeitimu, informacija telkiami telefonais: 5-32-32, 5-32-31, 5-11-08, 09.

Ryšių mazgas

JANINAI BARONIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, netekus brangiausio žmogaus — tėvelio.

Anykščių miesto J. Bilūno gatvės namo Nr. 64 gyventojai

ONAI KAZLAUSKIENEI

Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija, profsąjunginė organizacija ir bendradarbiai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais puses „Pravdos“ formato. Tir. 11,162 Užsak. Nr. 32